

Esineiden säilytysmateriaalit

Esineitä säilytettäessä ne on syytä suojata vahingoittavilta tekijöiltä. Tässä auttavat olosuhteiden hallinta, eli tasainen ja materiaalille sopivin lämpötila ja suhteellinen kosteus sekä valolta ja etenkin UV-säteilyltä suojaaminen. Aina olosuhteisiin ei voida vaikuttaa tarpeeksi johtuen esimerkiksi säilytystiloista tai käytettävästä kalustosta. Esineiden kunnollinen pakkaaminen suojaa niitä yllä mainituilta olosuhteilta, pölyltä ja liialta sekä mekaanisilta haittatekijöiltä, kuten tärinäältä tai osumilta.

Myös kestävän kehityksen periaatteet (Kuopion kaupunki) on syytä ottaa huomioon säilytysmateriaaleja valitessa. KUHMU käyttää paljon materiaaleja uudestaan ja tilaa uusia vain tarvittavan määrän. Myös kierrätettävyys on tärkeää, eli esimerkiksi PVC-muovia ei hankita.

Pienet esineet, materiaalista riippumatta, pakataan sopivan kokoisiin happo- ja ligniinivapaisiin voimapahvilaatikoihin. Toisinaan käytetään myös aaltopahvilaatikoita, mutta voimapahvi on tiiviimpää, joten se suojaa esineitä paremmin.

Hapoista ja optisista kirkasteista vapaata, neutraalia tai lievästi kalsiumkarbonaattipuskuroitua silkkipaperia käytetään olosuhdetasaajana, esineiden pölysuojana ja muista pakkausmateriaaleista sekä toisistaan eristämiseen. Silkkipaperia voidaan myös käyttää palloksi rutistettuna pehmustamaan kuljetuslaatikoita.

Yllä mainittuun tarkoitukseen käytetään myös tupakkapaperia, mutta koska sitä ei ole enää saatavilla, sen käyttö loppuu sitten kun viimeisetkin museon paperivarastot ehtyvät.

Puhdasta, valkaisuamatonta, palttinasiidoksista puuvilla- eli lakanakangasta käytetään isojen tai teräväkulmaisten/tikkuisten esineiden pölysuojana, eristeenä ja olosuhdetasaajana. Joillekin huonekaluille on ommeltu esinelapputaskullisia suojahuppuja lakanakankaasta.

Hallaharsoa, polypropeenista valmistettua verkkomaista kangasta, on toistaiseksi käytetty vain vähän isojen esineiden pölysuojana ja olosuhdetasaajana. Sen ikääntymisestä ei ole vielä tietoa. Hallaharso rikkoutuu helposti teräväkulmaisten tai tikkuisten esineiden pinnalla.

Pehmusteena, tukimateriaalina ja eristeenä käytetään umpisoluista polyeteenisolumuovia, jota on myynnissä levynä ja ohuin rullatavarana, useina paksuuksina. Solumuovi on kiinteää ja siksi soveltuu hyvin väliseiniksi tai omien kolojen kaivertamiseen esimerkiksi lasiesineille. Ohuin solumuovi lävistyy melko helposti.

Suojaamiseen, eristämiseen ja pehmustamiseen käytetään myös polyeteenimuovista tehtyä kuplamuovia. Tätä on saatavilla yksi- tai kaksipuoleisena rullatavarana.

Esineitä kiinnitetään tuki- ja suojarakenteisiin ja niihin sidotaan numero- tms. tietolappuja ohuella pellavanarulla tai valkaisuamattomasta puuvillasta valmistetulla kanttinauhalla tai samasta materiaalista valmistetulla pehmeällä ja joustavalla ontelokuteella, esineestä ja käyttötavasta riippuen.

Isot esineet pyritään pakkaamaan kuormalavahyllyihin, jotta ne eivät olisi lattiatasossa ja siten alttiimpia esimerkiksi vesivahinkojen seurauksille. KUHMULLA on käytössä puisia (kuusi, mänty, haapa) kuormalavoja, joista eniten on fin-lavakokoisia eli 1000x1200 mm. Joskus puulavat on syytä pakastaa ennen käyttöä museon säilytystilassa, ja ne pitää puhdistaa imuroimalla aina ennen käyttöä. Puulavan päälle eli esineen alle on aina laitettava voimapahviarkki, aaltopahvilevy tai vanerilevy eristeeksi, jotta puusta mahdollisesti erittyvät haitalliset yhdisteet tai pihka eivät pääse kosketuksiin esineen kanssa ja pinta on tasaisempi.

Käytetyn voimaperin tulee olla happo- ja ligniinivapaata, kuten yllä mainitut paperituotteet.

Aaltopahvi on tehty valkaisuamattomasta selluloosasta ja liimattu tärkkelysliimalla. Sen tulee olla lievästi emäksistä (tehtaan mukaan pH 8), jotta se kestää happamoituvia materiaaleja paremmin.

Pienesinehyllyt ja siirtohyllyt ovat sopivilla tavoin maalattua metallia, jotta ne eivät reagoisi esineiden kanssa.